

Til Landstingets Affattelse.

§ 949. 2det Stykke affattes saaledes:

„Naar særlige Grunde findes at tale derfor, kan den overordnede Ret undtagelsesvis paa Begæring eller af egen Drift anordne mundtlig Forhandling. Anklager bliver i saa Fald altid at beskikke og tillige Forsvarer, medmindre Sigtede selv har antaget en Forsvarer, eller den Forsvarer, som allerede er beskikket for ham, er beføjet til at møde for den overordnede Ret og erklærer sig villig hertil.“

§ 950. 1ste Stykke, 1ste og 2det Pkt., affattes saaledes:

„Mod Landsrettens Afgørelse i et Kæremaal kan yderligere Kære til Højesteret ikke finde Sted, medmindre Justitsministeren undtagelsesvis meddeler Tilladelse hertil. Andragende om saadan Tilladelse maa indgives inden en Uge, efterat Landsrettens Kendelse er meddelt.“

§ 962. Paragraffen affattes saaledes:

„Mod en Kendelse af en Landsret, hvorved Genoptagelse er tilstaaet eller nægtet af en Sag, der kun ifølge Anke har været paadømt ved Landsretten, kan Kæremaal ikke rejses, medmindre Justitsministeren undtagelsesvis meddeler Tilladelse hertil (§ 945, 3die Stykke).“

§ 977. Der tilføjes ved Slutningen følgende ny Stykke:

„I alle andre Straffesager, der have været behandlede ved Landsret, kan saavel Retten som Nævningerne, der have medvirket ved Sagens Behandling, gøre Indstilling til Justitsministeren om Dømfældtes Benaadning. De nærmere Regler om Fremgangsmaaden ved Udøvelsen af Nævningernes Adgang til at indstille til Benaadning gives ved kgl. Anordning.“

§ 998. Til 1ste Stykke føjes følgende Punktum: „Bestemmelserne i § 1001, sidste Stykke, træde dog straks i Kraft.“